

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056102592/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

Jeg kom fra Helligdommens Trone,
hos Gral jeg har mit Hjem, min Fødestavn,
dér bær den tapre Parzival hans Krone,
hans Søn er jeg, — og Lohengrin mit Navn.

— Saa bares Svaneridderen bort over Tonernes
syngende Vande, mens Koret fulgte ham med Suk
og klagende Veraab.

Ingen af Vennerne mælede et Ord. Langsomt
trak Holger Frakken paa og tog Partituret under
Armen.

»Gaar du med hjem?« spurgte han, da de
var komne ud i fri Luft. »Det er temmelig langt.
Men du skal blive belønnet med en Toddy. Og
saa skal du forresten ikke undre dig, om min
Kone allerede sover de Retfærdiges Søvn.«

Saa gik de gennem Gaderne, der allerede var
ved at tørres af en frisk Nordenvind.

»Du er vel som altid forelsket?« spurgte
Holger. »Og tilbringer Dage og Nætter i en
smægtende Forfatning?«

Titus smilede: »Foraaret er jo en farlig Tid.
Men jeg stritter imod. Jeg er for længe siden
ked af disse Godtkøbs-Forhold, der varer højst en
Maaned; og dog er det at være altfor længe om
at finde »Gaasen« i den Tilbedte.«

»Aa, du finder saamaend mangen god Gaas
endnu,« — lo Holger med en sær vulgær Latter.

»Ja, I unge Erotikere -- hvor spilder I ikke